

Tha th< cho cha con nh<! Cha đã quên con ch< là m< t đ< a bé, cha đã đ< i x< kh< t khe v< i con nh< m< t ng< i l< n.

Bài "Father Forgets" của W. Livingston Larned đã được đăng lần đầu tiên trên tạp chí Reader's Digest năm 1947. Sau đó, hầu như năm nào cũng có người viết thư và toà soạn yêu cầu đăng lại. Bài viết này đã được phiên dịch ra nhiều ngôn ngữ khác nhau trên thế giới. Nhân ngày Lễ Phụ (Father's Day), xin trích đăng lại tâm tình của tác giả W. Livingston Larned, tâm tình của một người cha, hình ảnh một người cha đang gửi bài tâm sự của mình về đứa con trai nhỏ đang ngủ ... bằng nguyên bản tiếng Anh và bài phỏng dịch tiếng Việt. Theo thói quen thì đây là một bài viết hay và sẽ đem đến cho các bạn đọc như một xúc sâu đậm. Xin mời bạn!

Con trai của cha,

Cách đây vài phút, cha đang ngủ gật báo, chợt nhớ và nghĩ lại cách dỗ dành của cha với con hôm nay. Cha rất hối hận và không còn tâm trí để dỗ dành báo nữa. Dù biết là con đang ngủ, nhưng sợ con giật, cảm giác bất an của một người cha có thôi. Cha ph< i l< n vào phòng, đ< n bên giường con đ< nói v< i con nh< ng l< i thú t< i này cha m< i yên tâm. Nhìn con đang ngủ, m< t bàn tay nh< nh< n đang ngủ m< i, đ< k< d< i má, nh< ng l< n tóc vàng óng t< dính sát vào v< ng trán đ< m m< hôi. Cha đang rất ân hận, khi ôn lại cách dỗ dành của cha, với con hôm nay.

Bu< i sáng, lúc con đang mặc quần áo chuẩn bị đi học, cha đã giận dữ, đã la r< y con ch< vì con rửa mặt không sạch, đã m< ng con ch< vì con ch< a đánh bóng đôi giày, rồi cha nghiêm khắc dạy bài học ngắn ngủi khi con không sạch xếp đồ đạc gọn gàng và đ< r< i rất lung tung trên sàn nhà. Lúc đang ăn bữa tối, thì cha lại không để yên cho con ăn, mà ph< i tìm kiếm khuyến khích con của con, bắt con nghe thêm những lời phê bình khác nhau: Con làm rất vội vã thức ăn, con ăn uống hấp t< p quá, con đ< t cúi ch< lên mặt bàn, con ph< t quá nhiều bụi lên bánh mì... Khi cha rửa nhà đi làm, m< c dù đang ch< i, con cũng đã nh< quay lại, v< y tay chào ba và nói: "Ba đi làm vui!". Thay vì lại cá m< n, hay chúc con vui vẻ lại, thì cha đã cau mày và m< ng con: "Đi đúng cho đàng hoàng, giữ cái vai cho ngay thẳng!".

Đ< n chi< u, c< nh cha "la r< y" con t< p t< c tái diễn.

Khi đi làm về, cha th< y con qu< g< i ch< i b< n bị v< i b< n, bên l< đ< ng, v< con b< rách, lưng l<. Cha đã làm con xấu hổ trước mặt bạn bè, bằng cách, t< đó về đ< n nhà, cha bắt con đi rửa mặt, cha đi sau canh chừng. Và cha t< p t< c dạy con thêm bài học về giá trị của tiền bạc: "Đ< đ< c, giày v< t< n t< n và m< c m<. Nếu chính con bị t< n ra mua, con sẽ biết cần thận hơn!". Nghĩ lại, cha cảm thấy xấu hổ. Cha thật không xứng đáng là người cha!

Buổi tối, con có ngủ không? Khi cha đang xem báo trong phòng đọc sách, con đã đứng cạnh phòng ế dề, lặng lẽ với cặp mắt đầy lo âu. Thay vì đến ôm con vào lòng để dỗ dành, anh thì cha lại làm như bỏ đi vì bận quây rối. Cha vẫn tiếp tục xem báo và hỏi con một cách lạnh lùng: "Cái gì nữa đây?" Con không trả lời chỉ cười, chớp chớp nhanh đến ôm cha, siết chặt bên ngực tình yêu cha con mà Thằng Ngỗng đã đem mầm và nở hoa trong tim con, mà sự thật và vô tình của cha cũng không thể làm héo úa. Cha đã im lặng, lặng nghe tiếng bước chân của con trên tầng gác thang và xa dần.

Tờ báo vuốt khắp tay cha một cách vô thức, mắt cảm giác rớt là khó chịu cho cha khi chợt nhận ra những thói quen của cha như: Chỉ nhìn thấy khuyết điểm của con, để la rầy, để phê bình... thay vì những lời khen thưởng, vỗ vỗ, an ủi, chỉ dạy thân mật... mà một đứa bé, đứa con tuấn của con rớt còn để có một tuổi thơ trên vầng, để sống như một đứa bé. Con trai con, cha thấy con như u lìm, những cha đã vụng vụng và sai sót trong cách xử sự, hiểu hiểu tình huống của cha cho con. Cha đã dùng chuồng của một người trẻ thành để đi xử với con - một đứa trẻ thơ.

Cha đã nhìn thấy, trong con, sự kết hợp di truyền của những gì tốt đẹp nhất mà tạo hóa đã ban tặng cho loài người. Trái tim bé bỏng của con, với cha, nó đã làm nên ánh sáng trên lúc bình minh soi sáng vầng vầng. Dù cha đã thật và vô tình, những phần con thì con vẫn thấy con thì phải chỉ ý đến hôn cha: "Chúc ngủ ngon". Những "chúc ngủ ngon" của con đã chứng tỏ tình cảm. Đêm nay, với cha, không có gì quan trọng hơn so với con trai của cha. Trong bóng tối, cha đã quỳ bên giường con và nắm tay. Cha rất hạnh phúc!

Đây là sự chu đáo với một cách yêu thương, không thức giấc của cha. Cha biết, con không hiểu đâu, nhưng cha nói những điều này trong lúc con đang thức. Những ngày mai, cha sẽ là một người cha thức sự và đúng nghĩa. Cha sẽ là bạn của con, chia sẻ mọi vui vẻ với con, buồn khi con buồn, vui khi con vui và cười khi con cười. Nếu con có làm việc gì sai, cha sẽ không nóng giận nữa. Cha sẽ luôn luôn tin tưởng cha: "Con chỉ là một đứa trẻ thơ!"

Tha thứ cho cha con nhé! Cha đã quên con chỉ là một đứa bé, cha đã đi xử khắp khe với con như một người lớn. Nhìn con trong lúc này, đang nằm co một cách mệt mỏi trên giường. Cha đã nhận ra, con trai của cha vẫn chỉ là một đứa bé. Những hôm nào đây, con vẫn còn nằm trong vòng tay chăm sóc, bế ẵm, nâng niu... của mẹ con. Cha đã đòi hỏi con quá nhiều! Thật là quá nhiều!